

Letný pobytový tábor pre birmovancov
Ranné modlitby
25. – 31.7.2011
Račková dolina – Západné Tatry

Saleziánske mládežnícke stredisko
Miletičová - Bratislava

Izraelské kráľovstvo (1 Kr 12, 3-19)

Jeroboam a celý zástup Izraelitov išiel a hovorili Roboamovi: "Tvoj otec položil na nás ťažké jarmo. Uľahči nám teraz ty tvrdú službu tvojho otca a jeho ťažké jarmo, ktoré na nás položil, a budeme ti poddaní!" On im povedal: "Odíd'te na tri dni a potom sa vrá'te ku mne!" Ľud teda odišiel. Kráľ Roboam sa radil starších, ktorí boli v službách jeho otca Šalamúna, kým ešte žil, a pýtal sa: "Akú odpoveď mi radíte dať tomuto ľudu?" Povedali mu: "Ak dnes poslúchneš tento ľud, ak budeš povolný, vypočuješ ich a budeš s nimi hovoriť priateľsky, budú ti po všetky dni poddaní." Ale on odmietol radu, ktorú mu dali starší, a radil sa s mladíkmi, ktorí vyrástli s ním a boli v jeho službách. Opýtal sa ich: "Čo mi radíte vy? Akú odpoveď mám dať tomuto ľudu, ktorý mi hovorí: "Uľahči nám jarmo, ktoré na nás položil tvoj otec!"" Mladíci, ktorí vyrástli s ním, mu odpovedali: "Toto povedz ľudu, ktorý ti vravel: "Tvoj otec nám jarmo zaťažil, ty nám ho odľahči." Toto im povedz: Môj malíček je hrubší ako pás môjho otca. Áno, môj otec na vás navlil ťažké jarmo, ale ja k vášmu jarmu pridám; môj otec vás šľahal bičmi, ja vás však budem šľahať šťúrmami." Keď na tretí deň prišiel (Jeroboam a) všetok ľud k Roboamovi, ako im povedal kráľ: "Vrá'te sa ku mne na tretí deň!", kráľ dal ľudu tvrdú odpoveď a odmietol radu, ktorú mu dali starší. Povedal im podľa rady mladíkov: "Môj otec vám jarmo zaťažil, ale ja k vášmu jarmu pridám, môj otec vás šľahal bičmi, ja vás budem šľahať šťúrmami." Kráľ teda neposlúchol ľud, lebo to Pán tak riadil, aby splnil svoje slovo, ktoré Pán povedal Nabatovmu synovi Jeroboamovi prostredníctvom Sílana Ahiáša. Keď celý Izrael videl, že kráľ nepočúva naň, odpovedal ľud kráľovi: "Aký podiel máme na Dávidovi?! Nemáme dedičstvo v Izaiho synovi. Domov, Izrael! Teraz si hľad' na svoj dom, Dávid!" A Izraeliti odišli domov. Ale nad Izraelitmi, ktorí bývali v júdskych mestách, vládol Roboam. Kráľ Roboam poslal Adurama, ktorý stál nad robotami, ale celý Izrael ho na smrť ukameňoval a kráľ horko-ťažko vysadol na voz a ušiel do Jeruzalema. Tak Izrael odpadol od Dávidovho domu až do dnešného dňa.

V čase, keď žije Eliáš je jeden národ už rozdelený na dva (Izraelské a Júdske kráľovstvo). Nachádzame sa približne v IX. st. pr Kr. Na tróne sedí kráľ predstavujúci všetko iné ako slabosť a hlúposť, Achab, ktorý sa usiluje modernizovať štát a urobiť ho významným medzi národmi uprostred obyvateľov sýropalestínskej zóny.

Teraz bude čas na prečítanie celého textu znovu. Pri čítaní sa pokúsime objaviť dôvod a podstatu rozdelenia kráľovstva. Zapiš si verš, ktorý je podľa Teba rozhodujúci.

Rozdelenie je obyčajne tragédiou: nedôvera, presadzovanie moci, neschopnosť spolupracovať, presadzovanie si svojho...(príklady: urazené priateľstvá, rozdelené skupiny, rozbité manželstvá...)

Rozdelenie je znakom, že človek sa stal kritériom dobra a zla, človek neverí v lásku, ktorá je prejavom presvedčenia, že šťastie „leží“ mimo egoizmu.

Ako je moja reakcia, ak nejde všetko podľa mojich predstáv? Čo chcem dnes zmeniť vo vzťahu k priateľom v oblasti spolupráce, komunikácie,...?

<i>Eliáš pri potoku Karit + Sarepta (1 Kr 17, 1-24)</i>

Vtedy Tesban Eliáš z Tesbe v Galaáde povedal Achabovi: "Ako žije Pán, Izraelov Boh, v ktorého službe stojím, nebude v týchto rokoch rosa ani dážď, iba na moje slovo." Potom ho Pán oslovil: "Odíd' odtiaľto, obráť sa na východ a skry sa pri potoku Karit, ktorý je východne od Jordána! Z potoka budeš piť a krkavcom som prikázal, aby ťa tam živili." Odišiel teda a urobil podľa Pánovho pokynu. Išiel a usadil sa pri potoku Karit, ktorý je východne od Jordána. Krkavce mu prinášali chlieb a mäso ráno a chlieb a mäso večer a z potoka pil. - Po istom čase potok vyschol, lebo v krajine nebolo dažďa. Vtedy ho Pán oslovil: "Vstaň a choď do Sarepty, ktorá je pri Sidone, a osad' sa tam, lebo som tam prikázal istej vdove, aby ťa živila!" Vstal teda a odišiel do Sarepty. Keď prichádzal k mestskej bráne, bola tam práve akási vdova, ktorá zbierala drevo. I zavolať na ňu: "Prines mi v nádobe trochu vody, aby som sa napil." Keď mu ona išla načrieť, zavolať za ňou: "Dones mi, prosím, so sebou aj smidku chleba!" Ona na to odpovedala: "Ako žije Pán, tvoj Boh, nemám nič upečené; mám iba za priehrstie múky v hrnci a trochu oleja v krčahu. Práve zbieram zo dve triesky dreva, potom pôjdem a pripravím to sebe a svojmu synovi. Keď to zjeme, môžeme zomrieť." Eliáš jej povedal: "Neboj sa! Choď a urob ako hovoríš, lenže najprv z toho priprav malý pecník pre mňa a dones mi ho! Sebe a svojmu synovi pripravíš potom. **Lebo toto hovorí Pán, Boh Izraela:** "Múky z hrnca nebudne a z krčaha nebude chýbať olej až do dňa, keď Pán dá na zem dážď." Išla a urobila podľa Eliášovho slova. A jedla ona, on i jej dom a od toho dňa múky z hrnca nebudlo a z krčaha nechýbal olej podľa Pánovho slova, ktoré povedal prostredníctvom Eliáša. Po týchto udalostiach ochorel syn tej ženy, majiteľky domu, a choroba sa mu tak veľmi zhoršila, že už prestal dýchať. Vtedy povedala Eliášovi: "Čo ja mám s tebou, muž Boží? Prišiel si mi pripomenúť môj hriech a usmrtiť môjho syna?!" Eliáš jej povedal: "Daj mi svojho syna!" Potom jej ho vzal z lona a vyniesol ho do hornej izby, v ktorej býval, uložil ho na svoje lôžko a takto volal k Pánovi: "Pane, môj Bože, chceš aj ženu u ktorej som hosťom, urobiť nešťastnou, že usmrcuješ jej syna?" Potom sa tri razy vystrel nad chlapca, volal k Pánovi a hovoril: "Pane, môj Bože, nech sa, prosím, vráti duša tohto chlapca do jeho tela!" Pán vyslyšal Eliášov hlas, chlapcova duša sa vrátila do jeho tela a ožil. Potom Eliáš chlapca vzal, zniesol ho z hornej izby do domu, odovzdal ho jeho matke a povedal jej: "**Pozri, tvoj syn žije!**" Žena vravela Eliášovi: "Teraz už viem, že si Boží muž a že Pánovo slovo, ktoré máš v ústach, je pravdivé."

Eliáš pri potoku Karit: Eliáš je v službe Boha - je veľkým, na jeho slovo neprší, no táto služba je pre neho dôvodom, že sa musí skrývať - má však zážitok, ktorý sa stane skúsenosťou - Boh sa o neho stará. Eliáš zakúša lásku.

Sarepta: Eliáš odchádza, aby pohanom hlásal Boha, ktorý je láskou - je to poslanie, ktoré ho stojí mnoho kilometrov a nevie, či bude úspešný (naše povinnosti, ktoré sú občas monotónne, ale predsa ich treba robiť)

Opäť si prečítaj text, pritom podčiarkni miesta, v ktorých sa akýmkoľvek spôsobom prejavila láska k blížnemu.

Skúsenosť lásky je nevyhnutnou skúsenosťou, vďaka ktorej človek láske rozumie a sám sa cíti za lásku zodpovedným - rozhoduje sa pre lásku v službe, pomoci, záujme a nachádzaní si času pre druhého,... . Ako zakúšam, že Pánu Bohu na mne záleží? Akým spôsobom prejavujem to, že mi záleží na

Boh má fantáziu pre neskutočné riešenia, prekvapenia, nepredvídané udalosti. Všetko to, čo má vytrháva z postoja „mám všetko pod kontrolou, bude po mojom“. BOH, ktorý je mocný necháva si slúžiť človekom, ktorý je nedokonalý.

"Ak TY spomalíš, oni ostanú stáť. Ak sa TY znechutíš, im ovisnú ruky. Ak TY napreduješ, oni budú bežať. Ak TY ponúkneš ruku, oni dajú život. Ak sa TY modlíš, oni budú svätí."

Sv. Ján z Kríža

Obeta na Karmeli (1 Kr 18, 17-40)

Keď Achab zazrel Eliáša, Achab sa ho spýtal: "Si to ty, záhubca Izraela?" Odpovedal: "Nie ja zapričiňujem záhubu Izraela, ale ty a dom tvojho otca, lebo ste opustili Pánove príkazy a šli ste za bálmi. Teraz však pošli a daj zvolať ku mne celý Izrael na vrch Karmel, aj štyristopäťdesiat Bálových prorokov a štyristo prorokov Ašery, ktorí jedia z Jezabelinho stola!" Achab poslal ku všetkým synom Izraela a zhromaždil prorokov na vrch Karmel. Vtedy Eliáš pristúpil ku všetkému ľudu a hovoril: "Dokedy budete kuľhať na dve strany? Ak je Pán Bohom, choďte za ním, ak Bál, choďte za tým!" Ľud mu nič neodpovedal. A Eliáš hovoril ľudu: "Ja sám som zostal z Pánových prorokov, prorokov Bálových je však štyristopäťdesiat mužov. Nech nám dajú dva býky. Oni nech si vyberú jedného býčka, nech ho rozsekajú, pokladú na drevo, ale oheň nech nepodkladajú. Potom ja pripravím druhého býčka, položím ho na drevo a tiež nepodložím oheň. Potom vzývajte meno svojho boha a ja budem vzývať meno Pánovo. A Boh, ktorý odpovie ohňom, ten je Boh." Všetok ľud na to odpovedal: "Návrh je dobrý!" Eliáš hovoril Bálovým prorokom: "Vyberte si jedného býčka a pripravte prví, lebo vás je viac. A vzývajte meno svojho boha, ale oheň nepodkladajte!" Vzali teda býčka, ktorého im dal, pripravili ho a od rána až do poludnia vzývali Bálovo meno: "Bál, vyslyš nás!" No nebolo hláska, nebolo odpovede. I skákali okolo oltára, ktorý spravili. Napoludnie sa im Eliáš posmieval: "Kričte nahlas, je predsa boh! Azda je zamestnaný, alebo sa utiahol, alebo odcestoval, alebo azda spí, nech sa zobudí!" Kričali teda nahlas, potom si podľa svojho zvyku mečmi a oštepami robili zárezy, až boli zaliati krvou. Prešlo aj poludnie a oni vykrikovali až do času obety, ale nik sa neozval, nik neodpovedal, nik si nevšímal. Vtedy hovoril Eliáš všetkému ľudu: "Poďte ku mne!" Všetok ľud pristúpil k nemu a on opravil zborený Pánov oltár. Eliáš vzal dvanásť kameňov podľa počtu synov Jakuba, ktorému Pán povedal: "Izrael bude tvoje meno." Z kameňov postavil oltár v Pánovom mene a okolo oltára urobil jarček na dve sey zrna. Poukladal drevo, rozsekal býčka a položil ho na drevo. Potom povedal: "Naplníte štyri vedrá vodou a vylejte na obetu a na drevo! Nato vravel: "I druhý raz!" Urobili to aj druhý raz. Vtedy povedal: "I tretí raz!" A spravili to aj tretí raz, takže voda tiekla okolo oltára, aj jarček naplnila voda. Keď už bol čas obety, prorok Eliáš pristúpil a povedal: "Pane, Bože Abraháma, Izáka a Izraela, dnes ukáž, že ty si Boh v Izraeli a ja som tvoj služobník a že som toto všetko urobil na tvoje slovo! Vyslyš ma, Pane, vyslyš ma, nech sa tento ľud dozvie, že ty si Pán, Boh, a že ty si obrátil ich srdce späť!" Vtom spadol Pánov oheň a strávil obetu, drevo, kamene, zem a zlízal aj vodu, ktorá bola v jarčeku. Keď to všetok ľud videl, padol na tvár a hovoril: Pán je Boh! Pán je Boh!" Nato im Eliáš povedal: "Pochytajte Bálových prorokov, nech z nich neujde ani jeden. Pochytali ich a Eliáš ich dal zaviesť k potoku Kišon a tam ich dal pobiť.

Už tri roky trvá v Achabovom kráľovstve Izrael hrozná sucho a hlavné mesto Samáriu i celé kráľovstvo zovrel strašný nedostatok. Zo strany kráľa sa začala krčovitá snaha zaobstarat' zásoby vody, čím bol poverený Achabov minister Abdiáš. Práve Abdiáš sa stretol s Eliášom, ktorý odovzdal posolstvo Achabovi, a tým ho uviedol do zmätku, pretože Eliáš sa nachádzal na zozname hľadaných osôb ako nepriateľ kráľa a burič ľudu (ten, čo „zapričiňuje záhubu Izraela“).

Ale Eliáš nepripúšťa nijaké rozpaky a Abdiášovi oznamuje svoju vôľu stretnúť sa aj s Achabom. Stretnutie sa mení na skúšku ohňom (ordália), čiže Božieho súdu na vrchu Karmel. Bolo to starobylé miesto kultu vo veľmi peknom zelenom prostredí, predhoríí Stredomoria.

Skúsenosť Boha sa stáva obhajobou. Proti presile, proti kultúre, proti móde,... Skús si prejsť text znovu a pritom, z čoho postavil Eliáš oltár? Akoby chcel opäť znovuobnoviť náboženskú jednotu 12 kmeňov rozdelených pod ťarchou modloslužby. Komu/čomu dnes stavíme oltáre? Čomu pritom dôverujem? Čo by som chcel dnes priniesť Pánu Bohu na oltár pri sv. omši, aby premenil (obnovil)? ON sa vo veľkodušnosti zahanbiť nedá.

Ak je Boh za nás, kto je proti nám? (Rim 8,31)
Ničím sa neznepokojuj, kto má Boha, má všetko. Sv. Ján Bosco

Eliáš na vrchu Horeb (1 Kr 19, 1-13)

Achab rozpovedal Jezabel všetko, čo urobil Eliáš, aj to, ako pobil mečom všetkých prorokov. Nato poslal Jezabel k Eliášovi posla s odkazom: "Nech mi bohovia urobia toto a toto nech mi pridajú, ak zajtra o takomto čase neurobím s tvojím životom, ako sa stalo so životom hociktorého z nich!" On sa naľakal, vstal a odišiel, aby si zachránil život. Keď prišiel do Bersaby, ktorá patrí Júdsku, nechal svojho sluhu tam a sám išiel na deň cesty na púšť. Keď došiel, sadol si pod borievku, žiadal si zomrieť a hovoril: "Teraz už dost, Pane! Vezmi si môj život! Veď ja nie som lepší ako moji otcovia!" Lahl si a usnul (pod borievkou). Vtom sa ho dotkol anjel a povedal mu: "Vezmi a jedz!" Pozrel sa a hľa, pri hlave mal užiarený podpopolný pecník a krčah vody! Jedol teda, napil sa a opäť zaspal. Tu prišiel Pánov anjel druhý raz, dotkol sa ho a povedal: "Vstaň a jedz, lebo máš pred sebou dlhú cestu!" Vstal teda a jedol a posilnený týmto pokrmom išiel štyridsať dní a štyridsať nocí až k Božiemu vrchu Horeb. Tam vošiel do jaskyne a prenocoval v nej. Tu ho oslovil Pán a spýtal sa ho: "Čo tu robíš, Eliáš?" On odpovedal: "Plný som horlivosti za Pána Boha zástupov! Veď synovia Izraela opustili tvoju zmluvu, tvoje oltáre zborili a tvojich prorokov pobili mečom? Ja sám som ostal za mojím životom však sledia, chcú mi ho vziať." On mu povedal: "Vyjdi a postav sa na vrchu pred Pána! Práve prechádzal Pán. Pred Pánom išiel vietor, veľký a prudký, ktorý trhá vrchy a láme skaly. **Ale Pán nebol vo vetre. Po vetre zemetrasenie, ale Pán nebol v zemetrasení. Po zemetrasení oheň, ale Pán nebol v ohni. A po ohni tichý, lahodný šum.** Keď to Eliáš počul, zahalil si tvár plášťom, vyšiel a zastal pri vchode do jaskyne. Vtom prehovoril k nemu akýsi hlas a pýtal sa: "Čo tu robíš, Eliáš?"

Eliáš je donútený utiecť a ide až ku koreňom hebrejského ľudu, na vrch Horeb, čiže Sinaj. Počas putovania ho premáha skl'účenosť, ale sám Boh ho cez svojho anjela posilňuje svojim chlebom (v kresťanskej tradícii chápaný predobrazom Eucharistie). Prorok si predstavuje Boha podľa jemu blízkych symbolov. Tu však prichádza prekvapenie: ako doslova hovorí hebrejský text, Pán sa zjavil v „tichu lahodného šumu“. Lahodný šum predstavuje tiché pôsobenie Boha vnútri dejín. Biblický autor sa snaží vyjadriť hĺbku Božieho tajomstva. Na Karmeli sa Boh prejavil prostredníctvom moci v ohni, tu sa však zjavuje v tichu. Prorok Eliáš sa naučil, že Pán je vedľa svojich verných nielen vo veľkých zázrakoch, ale aj v každodennej ľudskej skúsenosti, ktorá sa zdá byť obklopená Božím tichom.

Znovu si pozorne prečítaj text. Aj viac krát. Pred čím/kým má Eliáš strach? Strach je vždy znamením toho, že v našom konaní chýba Boh. Kríza, zrucanie predstáv, strata všetkých ilúzií o sebe, hnev z Boha očisťuje Eliáša k väčšej poslušnosti a odovzdanosti sa do vôle Božej. Túži znovu nájsť Boha, jeho silu a moc. Každá kríza je možnosťou človeka prehodnotiť svoj život a postúpiť na ceste k dokonalosti. Pán neprichádza k Eliášovi vo (doplň).....

Prichádza v jemnom a tichom vánku. Tak prichádza Eliáš k poznaniu Boha, ktorý je celkom iný, než mohol na začiatku svojej služby tušiť. Aká je moja predstava o Bohu? Čo musím zmeniť na vzťahu k Bohu?

Jemu slúžiť a oddať sa mu znamená zmeniť zmýšľanie a napriek tomu zostať verný.

„Pokoj a poslušnosť je najväčšie dobro.“

Bl. Ján XXIII

Nabotova vinica (1 Kr 2, 1-16)

Po týchto udalostiach sa stalo toto: Jezraelský Nabot mal vinicu, ktorá bola v Jezraeli, v susedstve paláca samarijského kráľa Achaba. Achab povedal Nabotovi: "Daj mi svoju vinicu, bude mi na zeleninovú záhradu, lebo je tesne vedľa môjho domu. Dám ti za ňu lepšiu vinicu. Alebo ak sa ti viac páči, dám ti za ňu v peniazoch, koľko je hodna." Nabot odpovedal Achabovi: "Božechráň, aby som ti dal dedičstvo po svojich otcoch!" Achab išiel domov mrzutý a nahnevaný pre slovo, ktoré mu povedal jezraelský Nabot: "Nedám ti dedičstvo po svojich otcoch!" Hodil sa na lôžko, odvrátil si tvár a nechcel nič jesť. Nato prišla k nemu jeho žena Jezabel a spýtala sa ho: "Prečo ti je duch taký zronený a nechceš jesť?" Odpovedal jej: "Hovoril som s jezraelským Nabotom a povedal som mu: Daj mi svoju vinicu za peniaze, alebo ak chceš, dám ti za ňu vinicu. On však odpovedal: "Nedám ti svoju vinicu." Jeho žena Jezabel mu na to povedala: "Máš ty ale moc nad Izraelom Vstaň, jedz a rozveseľ sa, ja ti zaopatrim vinicu jezraelského Nabota." Potom napísala v mene Achaba list, udrela naň jeho pečať a poslala list starším a predstaveným jeho mesta, ktorí bývali s Nabotom. V liste napísala toto: "Vyhláste pôst a Nabota posadte na popredné miesto medzi ľuďmi! Oproti nemu posadte dvoch mužov, vyvrhel'ov. Oni nech dosvedčia: "Rúhal sa Bohu a kráľovi." Potom ho vyvedte a ukameňujte, nech zomrie!" Jeho spoluobčania, starší a predstavení, ktorí bývali v jeho meste, urobili tak, ako im odkázala Jezabel, ako bolo napísané v liste, ktorý im poslala. Vyhlásili pôst a Nabota posadili na popredné miesto medzi ľuďmi. Priviedli tých dvoch mužov, vyvrhel'ov, posadili ich oproti nemu a tí vyvrheli dosvedčili Nabotovi pred ľuďmi: "Nabot sa rúhal Bohu a kráľovi!" I vyviedli ho za mesto a ukameňovali ho tak, že zomrel. Potom poslali Jezabel odkaz: "Nabota ukameňovali, je mŕtvy." Keď Jezabel počula, že Nabota ukameňovali a je mŕtvy, povedala Jezabel Achabovi: "Vstaň a zmocni sa vinice jezraelského Nabota, ktorú sa ti zdráhal dať za peniaze, lebo Nabot nežije, zomrel." Keď Achab počul, že Nabot je mŕtvy, zobral sa a šiel dolu do vinice jezraelského Nabota, aby sa jej zmocnil.

Nabotovo odmietnutie odstúpiť vinicu je motivované zvykom, podľa ktorého vlastníctvo pozemku nemohlo prejsť z jedného rodu na druhý. Tieto normy sa jasne viazali na kmeňovú sociálnu štruktúru, ktorá nástupom monarchie prechádzala v Izraeli viacerými transformáciami. Achabovo nepochopenie Nabotových dôvodov poukazuje na rozdielnu víziu ekonomiky a sociálnej štruktúry, v ktorej základným prvkom už nie je rodinné vlastníctvo ochraňované rodinou a odovzdané z generácie na generáciu, ale obeh peňazí a výmena dobieh. Proti týmto sociálnym zmenám vystúpil aj prorok Eliáš, pretože vyvolali situácie nerovnosti a nespravodlivosti.

Prejdi si text znovu a zisti koľko viet povedal Nabot Achabovi (zaznač si ju). V živote každého z nás sú určite prvky, ktoré by sme neboli ochotní previesť na peniaze a niekomu predať. Viem vôbec, čo je tá moja vinica? Zapiš si to.

Môže sa totiž zdať, že všetko je digitalizované, prevedené na číselné hodnoty. Svet už nie je Boží kosmos, ale virtuálna realita. Práve preto je však dôležité rozmýšľať ako Nabot, že všetko podstatné v našom živote nie je možné vyčíslit'. Porozmýšľaj, za ktoré nemateriálne hodnoty si vďačný napr.: svojim rodičom, priateľom, surodencom,... (tiež si môžeš zaznačiť').

Skús si dnes všimnúť niečo akokoľvek dobré na človeku, ktorého moc nemusíš. ☺

„Bud'te verní národu, bud'te verní cirkvi, chráňte ľudský život.“

Bl. JP II pri poslednej návšteve SR v Rožňave, 2005

Nanebovzatie Eliáša (2 Kr 2, 2-12)

Tu Eliáš povedal Elizeovi: "Ostaň tu, lebo ma Pán poslal až do Betelu!" Ale Elizeus odpovedal: "Ako žije Pán a ako žiješ ty, neopustím ťa!" Išli teda do Betelu. Vtedy vyšli prorockí synovia, ktorí boli v Beteli, k Elizeovi a pýtali sa ho: "Či vieš, že Pán vezme dnes tvojho pána ponad tvoju hlavu?" Odpovedal: "Aj ja to viem. Buďte ticho!" Potom mu Eliáš povedal: "Elizeus, ostaň tu, lebo Pán ma poslal až do Jericha!" Odpovedal: "Ako žije Pán a ako žiješ ty, neopustím ťa!" Išli teda do Jericha. I priblížili sa synovia prorokov, ktorí boli v Jerichu, k Elizeovi a pýtali sa ho: "Či vieš, že Pán vezme dnes tvojho pána ponad tvoju hlavu?" Odpovedal: "Aj ja to viem. Buďte ticho!" Potom mu Eliáš povedal: "Ostaň tu, lebo Pán ma poslal k Jordánu!" Odpovedal: "Ako žije Pán a ako žiješ ty, neopustím ťa!" Išli teda obaja. Ale išli aj päťdesiaty mužovia z prorockých synov. Oni sa postavili obďaleč stranou, tí dvaja však stáli pri Jordáne. Vtom vzal Eliáš svoj plášť, zvinul ho, udrel vodu, tá sa rozdelila na dve strany a obaja prešli po suchu. Keď prešli, Eliáš povedal Elizeovi: "Žiadaj si, čo mám pre teba urobiť, prv ako budem od teba vzatý!" Elizeus odpovedal: "Nech je na mne dvojnásobne tvoj duch!" Odpovedal: "Ťažkú vec si žiadaš. Ale ak ma budeš vidieť, keď budem od teba vzatý, stane sa ti to, ak nie, nestane sa." A ako išli v rozhovore, zrazu ich oddelil od seba ohnivý voz a ohnivé kone a Eliáš vystúpil vo víchrici do neba. Keď to Elizeus videl, zvolal: "Otče môj, otče môj! Voz Izraela a jeho pohonič!" A viac ho nevidel. Nato si chytil odev a roztrhol si ho na dva kusy.

Nanebovzatie Eliáša na ohnivom voze, víchor, Elizeov výkrik, ktorým pozdravoval svojho duchovného „otca“ a vodcu Izraela, sú znaky skúsenosti s Bohom. Eliášovu smrť treba chápať v rámci tejto duchovnej a symbolickej dimenzie ako vstup do svetla Pána, ktorému slúžil a miloval ho a za ktorého bojoval.

Text si prečítaj znovu. Ako prejavil Elizeus svoju vernosť Eliášovi? Podčiarkni si túto vetu. Koľkokrát mu ju povedal?

Skôr než je Eliáš vzatý do neba, sľubuje Elizeovi, že mu dá svojho ducha. Aj Pán Ježiš nám dáva svoj plášť, Ducha, aby nás chránil, viedol a pomáhal nám konať to, čo by sme sami nikdy nedokázali vykonať. S jeho mocou neexistuje nič, čo by sme nemohli urobiť! Aké máš teraz potreby?

"Aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie."
(Jn 14, 12)

Elizeus (2 Kr 2, 13-22)

Elizeus potom zdvihol Eliášov plášť, ktorý z neho spadol, vrátil sa a zostal pri brehu Jordána. Vzal Eliášov plášť, ktorý z neho spadol, udrel vodu a povedal: "Kde je Pán, Eliášov Boh, teraz?" A keď udrel vodu, rozdelila sa na dve strany a Elizeus prešiel. Keď to videli prorockí synovia, ktorí boli oproti Jerichu, hovorili: "Eliášov duch spočinul na Elizeovi." Išli mu v ústrety a uklonili sa mu až po zem. A hovorili mu: "Hľa, medzi tvojimi sluhami je päťdesiat mocných mužov; oni pôjdu a pohľadajú tvojho pána. Pánov duch ho mohol uniesť a zloží ho na niektorom vrchu alebo v niektorej doline." On povedal: "Neposielajte!" Keď však až do zunovania naliehali naň, povedal: "Pošlite!" Poslali teda päťdesiat mužov, ktorí ho tri dni hľadali, ale nenašli ho. Keď sa vrátili k nemu - býval v Jerichu -, povedal im: "Či som vám nehovoril: Nechoďte!?" Obyvatelia mesta vraveli Elizeovi: "V tomto meste sa dobre býva, ako aj náš pán vidí, ale voda je zlá a pôda neúrodná." Odpovedal: "Doneste mi novú nádobu a dajte do nej soli!" Doniesli mu to, vyšiel k vodnému prameňu, vysypal do neho soľ a povedal: "Toto hovorí Pán: Uzdravil som túto vodu a už z nej nebude vychádzať smrť ani neúrodnosť!" Takto voda ozdravela až po dnešný deň podľa Elizeovho slova, ktoré povedal.

Elizeus dostal Eliášov plášť, čím prebehlo jeho oficiálne uvedenie za nástupcu a dediča Eliáša. Elizeus tak mohol oprávnené zopakovať gesto svojho majstra - prekročiť Jordán a predstaviť sa spoločenstvu prorokov ako ten, „na ktorom spočinul Eliášov duch“. Títo proroci nechápali význam toho, čo sa udialo s Eliášom a domnievali sa, že sa im podarí nájsť Eliášovo telo, aby ho pochovali. Eliášov osud je však iný: žije večne v Bohu a je zbytočné hľadať jeho pozostatky, ako im to naznačil Elizeus.

Elizeus nachádza svoje miesto v živote - povolanie proroka. Povolanie, ktoré dáva Pán je odpoveďou človeku za jeho lásku a vernosť voči Bohu. Povolanie Elizea za proroka sa deje na pozadí jeho služby a vernosti Eliášovi - Božiemu mužovi.

Akým spôsobom sa pripravujem na svoje povolanie, modlím sa za svoje povolanie, budúceho manžela/manželku?

Prečítaj si text znovu. Pri čítaní sa budeme zaoberať nasledujúcimi úlohami:

1. _____ Podčiarkni slovo alebo vetu, ktorá Ťa zaujala.
2. ?????????????????? Označ otáznikom miesto, ktorému nerozumieš, alebo v Tebe vzbudzuje nejakú otázku.
3. !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Označ výkričníkom miesto, ktoré je pre Tvoj život dôležité. Čo Ti toto Božie slovo hovorí.

Po chvíle ticha (cca 10-15 min.):

- kto chce môže nahlas prečítať vetu alebo slovo, ktoré ho zaujalo (ostatní nič nekomentujú),
- v ďalšom bode sa môžeme podeliť o miesta, ktoré sú pre nás nezrozumiteľné,
- a na záver sa môžeme podeliť o tom, čo je pre nás dôležité, čomu ma toto Božie slovo inšpiruje a pod.

Všetko zakončíme modlitbou (spoločne):

Pane, len Ty vieš, ako sa môže môj život vydať. Daj, aby som si z celého srdca žiadal to, čo je milé Tebe, aby som to rozumne hľadal, opravdivo poznal a dokonale plnil na chválu a slávu Tvojho mena.

Spravuj ma, Bože v mojom povolaní. Udeľ mi milosť, aby som poznal a aj vykonal to, čo od mňa žiadaš. Daj mi skončiť všetko tak, ako je to potrebné a užitočné pre moju dušu. Amen.

„Jadrom každého povolania je láska.“ don P. Timko - magister novicov
„S odvahou vpred.“ Don Vít Ušák - spovedník novicov

